

POKARAĆ SIĘ (4) *vb pf*

się (3), się (1).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); *oba a jasne*,

inf pokarać się (2). ◇ *fut 1 pl* pokarz(e)my się (1). ◇ *3 pl* pokarzą się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wziąć sobie za przestrożę, przestać źle postępować pod wpływem jakichś przykładów lub nauk (4) :
A bowiem iako ty fkarzą Potem fię drudzy pokarzą. *RejKup* b8.

W połączeniu szeregowym (1): bo fię ieft czemu y podziwować y połmiać/ y pokárác/ y pomiárkowác/ y pohámowác. *RejZwierc* 53.

Zwrot: »sam (w sobie) się pokarać« [*w tym: z czego* (1)] (2): gdy fię łami vznawłfy pokarzemy maiąc napamięci vřtawicznie brzmiącą naukę twoię wuřzoch řwoich tu iuřz řnadz bedziemy fię obracac řprawami řwemi prawie zařloncem řprawiedliwofci *RejPs* 86; *RejZwierc* 90v.

Szereg: »pokarać się i pohamować« (1): Iuřci wřzytko nadobnie rozważy/ rozwiedzie/ czoby mu fię do kogo y do ciebie łamego nie podobáło/ y s czegobys fię łam w łobie pokárác y pohámowác miał. *RejZwierc* 90v. [*Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.*]

Synonimy: pohamować się, powřciągnąc się, wstrzymać się.

Formacje współrdzenne cf **KARAĆ**.